

Liebe: Jeg skal ikke nægte, at jeg med en vis Uro har seet den store Mængde Ændringsforslag, der er fremkommen til denne anden Behandling, og det ikke alene paa Grund af den Betragning, som en foregaaende Tale, det ærede Medlem for Frederiksberg Amts Ake Balgfreds (Varberg) fremhævede, at Lovens hurtige Udkomme maaskee derved kunde standses. Det er vel af Bøigtighed, at Loven ikke opholdes videre end nødvendig, men det er fremdeles ved Siden deraf ogsaa af Bøigtighed, at Loven ikke kommer ud med Forstyrrelse i sit Indhold, men kommer i den bedst mulige Sikkelse. Nu forekommer det mig indlysende, at ved et Lovarbejde som dette, der er blevet til efter lange og omhyggelige Forhandlinger og Undersøgelser ved de formeentlig bedste Kræfter, som vi have havt at raade over, maa Alt være faa drøftet, gennemtænkt og beregnet, at man, selv hvor man efter sin personlige Opfattelse ikke troer at finde en saadan Overveelse og omhyggelig Beregning, dog maa vente, at den alligevel er tilstede. Vil man gribe forandrende ind i et saadant Lovarbejde, maa man, selv ved tilfyneladende ustyldige Redactionsændringer, ikke alene være paa det Rene med, at det, man sætter ind paa et enkelt Sted, er en virkelig Forbedring, men man maa ogsaa være vis paa, at der ikke ved denne Forbedring paa et enkelt Punkt kommer Forstyrrelse paa andre Punkter. Jeg troer imidlertid ikke, at man vilde kunne kaldes skarpt kritisk imod de stillede Ændringsforslag, fordi man i Almindelighed tillod sig den Paastand, at ikke faa, men mange af dem have savnet den omhyggelige Overveelse, der kunde fordres som Betingelse for, at der stillede og søgtes gennemført Ændringsforslag ved en Leilighed som denne.

Med Hensyn til det Hovedspørgsmaal, som er paa Bane, nemlig Afkaffelsen eller Ikke-Afkaffelsen af Dødsstraffen, skal jeg nærmest tillade mig nogle Bemærkninger. Det Forslag, der desangaaende er fremsat af nogle og thve Medlemmer, udgaaer ganske naturligt fra en Uvillie eller Modvillie imod denne Straf; men dette er kun en Følelse, som vi vistnok Alle dele, og den er ikke tilstrækkelig til at begrunde Dødsstraffens Afkaffelse, thi Døds-

straffen opretholdes jo ikke, fordi man synes godt om den, men fordi den maa ansees for at være et nødvendig Onde, og det forekommer mig, at det maa være de Herrers Pligt, som finde det rigtigt, at Dødsstraffen affattes, at godtgjøre deres Paastand om, at den er uretsfærdig eller i alt Fald unødvendig. Naar nu det ærede Medlem her overfor (Suel) før i sit Foredrag sagde, at Dødsstraffens Uretsferdighed kunde man formeentlig ikke beskrive, naar man erkjendte, at den Straffetheori, som kaldes Retsferdighedstheorien, ikke krævede Dødsstraf, saa troer jeg, at det ærede Medlem tog sig det temmelig let med at føre Beviset for Dødsstraffens Uretsferdighed. For det Første er det ikke nærmest den Straffetheori, som kaldes Retsferdighedstheorien, det dreier sig om, thi Sagen er ikke seet fra det Standpunkt, hvorfra den i det Hele maa sees, fordi man ser den i den enkelte Straffetheories Lys, men dernæst skal jeg tillade mig at minde om, at netop denne Retsferdighedstheori for ikke meget lang Tid siden er opfattet og udviklet saaledes her i Landet af den navnkundige Criminalist, som vi desto værre mistede for tidligt, at det netop var i god Consequens med denne Theori, at Dødsstraffen blev bibeholdt, idet han endog udtrykte dette saaledes, at det for visse Forbrydelser var Forbryderens Ret at lide Dødsstraffen. Jeg troer iøvrigt ikke, at dette var en rigtig Opfattelse af Retsferdighedstheorien; jeg troer, at det var at gaae for vidt, og den samme navnkundige Retslærde har ogsaa siden forladt denne Opfattelse for sit Vedkommende. Det er derfor Noget, jeg gjerne kan indrømme det ærede Medlem, at den saakaldte Retsferdighedstheori ikke kan hjemle, eller i alt Fald ikke ubetinget hjemler Dødsstraffens Bibeholdelse. Men dermed er Sagen ikke afgjort. Spørgsmaalet er, om der ikke, seet bort fra den enkelte Straffetheori, Sagen seet fra Statens eget Standpunkt, findes en Retsferdiggjørelse af Dødsstraffen, en Berettigelse for dens Anvendelse. Nu kunde man vel opfatte Staten saaledes, at det ikke vilde være let at deducere Dødsstraffens Berettigelse fra Statens Standpunkt. Ser man i Staten ikke andet end en blot Sikkerhedsanstalt for reent verdslige og endelige Formaal,